

شهر قدس بویژه منطقه مسجد الاقصی از دیرباز تاکنون در معرض برنامه‌های یهودی سازی سران صهیونیستی قرار داشته است که این توطئه در قالب‌هایی همچون حفاریهای متعدد در زیر مسجد الاقصی، ایجاد تونلهای زیر زمینی به بهانه‌های مختلف صورت گرفته است که هدف از آن نیز تاثیر گذاری بر ستونها و دیوارهای متعلق به مسجد الاقصی است.

پیش از این رژیم صهیونیستی با ایجاد شبکه‌ای از تونلها توانست به منطقه قدیمی و عربی نشین شهر قدس دسترسی یابد و در این منطقه شهر توریستی زیر زمینی را به همراه کنیسه‌های احداث نماید. در این منطقه همچنین مجسمه معبد سلیمان را نیز احداث کرد.

رژیم اشغالگر قدس سعی دارد از طریق حفر تونل و حفاری یک زلزله مصنوعی ایجاد کند که این امر به تخریب پایه‌ها و دیوارهای مسجد الاقصی می‌انجامد. رژیم صهیونیستی تا کنون با حفر نزدیک به ۳۰ تونل در جهت‌های مختلف سیاست تخریب تدریجی مسجد الاقصی را دنبال می‌کند.

صهیونیست‌ها همچنین در میان تدابیر شدید امنیتی پلیس این رژیم، معبد الخراب در بخش قدیمی شهر اشغالی قدس را افتتاح کردند. ارتفاع معبد الخراب ۲۴ متر بوده و گنبد آبی رنگ آن ۱۲ پنجره دارد و ساختمان آن تنها چند ده متر با دیوار غربی مسجد الاقصی فاصله دارد و در مجاورت مسجد تاریخی و بسته شده العمری واقع شده است. همزمانی افتتاح معبد الخراب در قدس اشغالی با **روز جهانی ساخت معبد کذایی یهودی (هیکل سلیمان)** نشانگر این است که رژیم اشغالگر قدس با افتتاح آن اهداف و مقاصد ویژه‌ای را دنبال می‌کند که از جمله آنها می‌توان به تدوین تاریخ خیالی برای شهر اشغالی قدس به منظور تقویت ادعاهای سیاسی رژیم صهیونیستی درباره این شهر اشاره کرد این در حالی است که ادعاهای دولت عبری مبنی بر اثر باستانی بودن معبد مذکور کذب محض است. علاوه بر این، رژیم صهیونیستی با ساخت این معبد به شکل بنای گنبدی مرتفع و شبیه به قبة الصخرة سعی در **پنهان کردن آثار حرم شریف الهی که از آثار باستانی برجسته این شهر به شمار می‌رود** دارد. معبد «الخراب» پروژه‌ای است که در درجه اول در راستای یهودی سازی شهر اشغالی قدس احداث شده و از سوی دیگر ساخت آن ارتباط زیادی به ساخت معبد کذایی سوم از سوی دولت عبری و شرکت‌های شهرک سازی وابسته به آن دارد.

قدس جدید (۲۰۲۰) مد نظر اسرائیل شامل تغییرات کلی در بخش‌های مختلف بیت المقدس از جمله بخش قدیمی این شهر می‌شود.

در این طرح تنها بخش کوچکی از محله قدیمی بیت المقدس به عنوان آثار تاریخی حفظ می‌شود با این تفاوت که سعی می‌شود با ایجاد تغییراتی در این میراث تاریخی، چهره آن به نمادهای یهودی شبیه شود، اما طرح قدس ۲۰۲۰ در مناطق دیگر بیت المقدس چون «بلده»، «سلوان»، «شیخ جراح»، صوانه و «واد الحوز» به صورت کامل اجرا خواهد شد.

قدس در نگاه یار

قدس در نگاه امام

مسئله قدس یک مسئله شخصی نیست، و یک مسئله مخصوص به یک کشور و یا یک مسئله مخصوص به مسلمین جهان در عصر حاضر نیست، بلکه حادثه‌ای است برای موحدین جهان و مؤمنان اعصار گذشته و حال و آینده، از روزی که مسجد الاقصی پی‌ریزی شد تا آنکه که این سیاره در نظام هستی در گردش است. و چه دردناک است برای مسلمانان جهان در عصر حاضر که با داشتن آن همه امکانات مادی و معنوی، در مرئی و منظر آنان به پیشگاه خداوند متعال و رسولان عالیقدرش اینچنین جسارت واقع شود، آن هم از یک مشت اوباش جنایتکار. و چه ننگ است برای دولتهای اسلامی که با در دست داشتن شریان حیاتی ابرقدرتهای جهان بنشینند و تماشاگر باشند که امریکا ابرجنایتکار تاریخ، یک عنصر فاسد بی‌ارزش را در مقابل آنان علم کند و با عده‌ای ناچیز عبادتگاه مقدس و قبله‌گاه اول آنان را از آنان غصب نموده و با کمال وقاحت در مقابل همه آنان قدرت‌نمایی کند. ۱۳۶۱/۱/۲۵

اکنون که خون جوانان عزیز فلسطین دیوارهای مسجد قدس را رنگین کرده است و در مقابل مطالبه حق مشروعیان از مشتی دغلباز، با مسلسل جواب شنیده‌اند، برای مسلمانان غیرتمند عار نیست که به ندای مظلومانه آنان جواب ندهند و همدردی خود را با آنان اظهار نکنند؟ باشد که فریاد همدردی آنان دولتها را بیدار کند که از قدرت عظیم اسلامی استفاده کرده و دست امریکای جهانخوار، این جنایتکار تاریخ را که از آن طرف دریاها به پشتیبانی ستمگران، دست پلید اسرائیل را می‌فشارد قطع کنند و خود و ملت‌های مظلوم جهان رانجات دهند. ۱۳۶۱/۱/۲۵

قدس در نگاه آقا

تنها راه حل مسئله‌ی فلسطین، مقاومت است و مبارزه است. این، درست است؛ لکن این مقاومت و مبارزه، متوقف است بر حفظ روحیه‌ی این مردم، حفظ امید این مردم، نگه داشتن مردم در صحنه. ۱۳۸۸/۱۲/۸

خطّ کلی مبارزه با رژیم غاصب باید این باشد:

الف - زندانی کردن رژیم غاصب در درون مرزهای سرزمین اشغالی و تنگ کردن فضای تنفس اقتصادی و سیاسی آن و گسستن پیوندهای آن با محیط پیرامونش. ب - تداوم بخشیدن به مقاومت و مبارزه ملت فلسطین در داخل کشورشان و رساندن هرگونه کمکی که به آن نیاز دارند، تا تحقق پیروزی نهایی.

ما یقین داریم با ادامه مبارزات مردم مسلمان فلسطین و حمایت جهان اسلام، فلسطین به فضل الهی آزاد می‌شود و بیت‌المقدس و مسجدالاقصی و سایر نقاط آن سرزمین اسلامی به آغوش جهان اسلام باز می‌گردد. ۱۳۸۰/۲/۴

مسئله‌ی فلسطین، همچنان مسئله‌ی اول دنیای اسلام است... جنایت بزرگ آن‌ها این است که می‌خواهند یهودی‌سازی کنند. قدس شریف را، قبله‌ی مسلمانان را، فلسطین عزیز را، به عنوان یهودی‌سازی، مرکز ظلم و ستم و توطئه‌ی خودشان قرار بدهند. این مسئله‌ی اصلی ماست. ۸۹/۶/۹

کاروان جه www.vidube.com/members/gm2j [WWW.ALQUDS.IR](http://www.alquds.ir) **الی بیت المقدس**

FRIDAY 30th MARCH 2012
جمعه الفرویدی ۱۳۹۱
www.unified-ummah.com/gmj

GLOBAL MARCH TO AL-QUDS

سازمان کاروان جهانی الی بیت المقدس - ایران

مقام معظم رهبری:

ما در قضایای ضدیت با اسرائیل دخالت کردیم؛ نتیجه‌اش هم پیروزی جنگ سی و سه روزه و پیروزی جنگ بیست و دو روزه بود. بعد از این هم هر جا هر ملتی، هر گروهی با رژیم صهیونیستی مبارزه کند، مقابله کند، ما پشت سرش هستیم و کمکش میکنیم و هیچ ابائی هم از گفتن این حرف نداریم. این حقیقت و واقعیت است. (بیانات در نماز جمعه تهران-۱۳۹۰/۱۱/۱۴)

کاروان جهانی الی بیت المقدس در یک نگاه

پس از به ثمر رسیدن اولین کاروان آسیایی همبستگی با مردم غزه در آذر ماه سال گذشته (۱۳۸۹) و طی مسافت چند هزار کیلومتری از کشورهای هندوستان، پاکستان، ایران، ترکیه، سوریه و مصر؛ اتحادیه بین المللی امت واحده همراه با دیگر اعضاء این کاروان در اسفندماه ۱۳۸۹ و با شعله و روشن قیام‌های کشورهای منطقه در نشست‌ی در تهران تصمیم به عملیاتی کردن ایده «کاروان جهانی الی بیت المقدس» با هدف معطوف سازی توجهات به مسئله آزادی شهر قدس و بویژه مسجدالاقصی و تاکید بر حق بازگشت آوارگان فلسطینی گرفتند. این ایده که در نوع خود از بداعت و ابتکاری خاص بهره می‌برد سپس با حضور فعالان ضد جنگ و حقوق بشری و همچنین تشکل‌های حامی فلسطین از کشورهای آسیایی، آفریقایی، اروپایی و آمریکایی در نشست‌های مختلفی در لبنان و اردن به بحث گذاشته شد و نهایتاً کمیته مرکزی کاروان شکل گرفت و اعزام کاروان‌های زمینی و هوایی به کشورهای هم‌مرز با فلسطین اشغالی شامل لبنان، سوریه، اردن و مصر در روز زمین (یوم الارض) مصادف با ۳۰ مارس ۲۰۱۲ (۱۱ فروردین ۱۳۹۱) و راهپیمایی عمومی با حضور اعضاء کاروان‌های الی بیت المقدس، شهروندان این کشورها و آوارگان فلسطینی در دستور کار قرار گرفت. در این میان راهپیمایی کشور اردن که تنها کشور هم‌مرز با کرانه باختری و شهر بیت المقدس است به عنوان مهمترین مسیر و نقطه تمرکز کاروان جهانی الی بیت المقدس از اهمیتی ویژه برخوردار است. جالب آنجاست که صهیونیست‌ها نیز در مقابله با این کاروان بی‌کار نشستند و با سازت‌باز خبر اعزام کاروان جهانی الی بیت المقدس در فضای خبری منطقه، پایگاه اینترنتی روزنامه هآرتس (www.haaretz.com)، پایگاه اینترنتی اخبار ملی اسرائیل (www.israelnationalnews.com)، پایگاه اسرائیلی دفاع سایبری (www.internet-haganah.com) و پایگاه اینترنتی روزنامه جروزلم پست (www.jpost.com) که از پایگاه‌های اینترنتی معتبر رژیم صهیونیستی به حساب می‌آیند اقدام به جنگ روانی علیه این کاروان نمودند. این کاروان به اندازه‌ای برای نهادهای رسمی و غیر رسمی رژیم صهیونیستی حائز اهمیت است که رسماً اقدام به راه اندازی پایگاهی اینترنتی جهت بازتاب اخبار کاروان برای صهیونیست‌ها به آدرس (www.gm2j.co) مشابه سایت اصلی حرکت کاروان کرده اند. شاخه آسیایی کاروان جهانی الی بیت المقدس روز ۹ مارس ۲۰۱۲ (۱۹ اسفند ۱۳۹۰) از دهلی نو به سمت پاکستان حرکت کرده و در روز ۱۴ مارس (۲۴ اسفند) از مرز پاکستان وارد ایران می‌شود و با عبور از استان‌های سیستان و بلوچستان، کرمان، یزد و قم، وارد شهر تهران شده و پس از حضور در همایش "به سوی مسجدالاقصی" تهران را ترک نموده و با عبور از استان‌های قزوین، زنجان و آذربایجان شرقی ۲۹ اسفندماه از ایران خارج شده و مسیر خود به سوی قدس را ادامه خواهند داد.

به امید آن که این کاروان به الگویی جدید در راه مبارزه حق طلبان جهانی و ملت مظلوم فلسطین بر ضد غاصبان قدس شود.

جهت دسترسی به اخبار کاروان به آدرس‌های زیر مراجعه کنید

سایت اصلی کاروان: <http://www.gm2j.com>

سایت اتحادیه بین المللی امت واحده:

<http://www.unified-ummah.com>

سایت فارسی کاروان: www.alquds.ir

صفحه فارسی فیس بوک کاروان:

<http://www.facebook.com/GMJ.Farsi>

کانال تصویری کاروان در ویدیوب:

<http://www.vidube.com/members/gm2j>

وبلاگ فارسی کاروان: <http://elaqods.blogfa.com>

کمک‌ها که به غزه رسید خیالمان راحت شد!

بالاخره کامیون‌های حامل مواد دارویی که عمدتا از ایران برای مردم غزه ارسال شده بود، دیروز بعد از ظهر با عبور از نوار غزه وارد رفح شد. با وجودیکه از جمله اولین شروط مصری‌ها برای ارسال کمک به غزه از طریق مرز رفح نبودن کمک‌های ازجانب ایران بود، اما ایستادگی و مقاومت ۸ عضو کاروان آسیایی بر روی عرشه کشتی در نهایت باعث شد این کمک‌ها به دست مردم غزه برسد.اسلم خان از جمله حاضرین بر روی عرشه کشتی؛ در حال نشان دادن نام ایران بر روی محموله کمک‌های کاروان آسیایی است.

کارتن‌های حامل عروسک‌های دارا و سارا برای کودکان غزه نیز در بین محموله کمک‌ها خودنمایی می‌کرد. از زمانی که مبارک اجازه نداد ایرانی‌ها به مصر وارد شوند همه اعضا کاروان هم قسم شدند تا عکس امام و آقا و پرچم ایران رو تو غزه بلند نکنند. مفصل هم قبل از ورود به مصر برنامه ریزی شد تا در صورت بازرسی چمدان‌ها در مصر عوامل مبارک نتوانند عکس‌های امام و آقا و پرچم ایران رو پیدا کنند

غروب غم انگیز دیروز هر چند با دیدن کامیون‌های کمک رسانی کمی دلپذیر شد، اما همگی مرز رفح را به امید بازگشت مجدد رد کردیم، چرا که همگی تک‌های از وجودمان را در غزه گذاشته بودیم. اینجا مرز رفح است.

روبای تبدیل قدس به پایتخت موجودیت یهودی از همان آغاز شکل گیری طرح و برنامه‌های صهیونیزم در اورشلیم شکل گرفت. توجه به این که قضیه قدس با در نظر گرفتن جزئیات آن در عرصه‌های مختلفی از جمله حفاری ها، مصادره زمین، تغییر هویت و آثار باستانی، شهرک سازی و اسکان یهودیان، طرد و کوچ اجباری، سلب کارت‌های اقامت دایم در قدس معروف به کارت‌های شناسایی، وضع مالیات‌های سنگین، تحمیل بیمه‌های ملی و قانون "کانون زندگی" در معرض تهدید واقعی و نابودی قرار دارد ؛ تلاش برای نابودی هویت این شهر در دو جهت ادامه دارد:

۱- نابودی هویت دینی و فرهنگی شهر

۲- نابودی هویت عربی ساکنان آن.

روپارویی در عرصه دینی و فرهنگی

در این عرصه اشغالگران تلاش می‌کنند تا هویت و چهره این شهر را از جهت‌های مختلفی از جمله از جهت دینی و فرهنگی و معماری عربی و اسلامی به هویتی یهودی تبدیل کنند. آنان در این راستا و در جهت تحقق اهداف خود در چهار محور تلاش می‌کنند:

۱- ساخت شهر مقدس یهودی در موازات شهرک و بخش قدیمی قدس که دارای مقدسات اسلامی و مسیحی مشترک می‌باشد و مهم‌ترین آنها نیز مسجدالاقصی است. اشغالگران اسم این طرح را «تخت قدس» یا «طرح تغییر و بازسازی حوض مقدس» نامیده‌اند.

۲- حضور دایمی و مستقیم یهودیان در مسجدالاقصی و اطراف آن که باید از طریق حملات و بورش‌های پیاپی از سوی گروه‌های تندرو تحقق یابد و همچنین اماکن عبادتی نیز در محدوده مسجد و اطراف حصارهای آن ایجاد شود.

۳- تخلیه ساکنان محله‌های فلسطینی اطراف مسجدالاقصی و محدود کردن فلسطینیان از دسترسی به مسجدالاقصی و شهرک و بخش قدیمی قدس

۴- راه اندازی تبلیغات و ترویج این موضوع که این شهر یهودی است و برپایی توره‌ای سیاحتی به این شهر با نادیده گرفتن مقدسات اسلامی آن و برپایی همایش‌ها و جشنواره‌ها در مناسبت‌های ملی و دینی یهودی .

روپارویی در عرصه ساختار جمعیتی

وسوسه تغییر ترکیب جمعیتی قدس از همان آغاز سیطره کامل بر این شهر یعنی در سال ۱۹۶۷ به ذهن صهیونیست‌های اشغالگر راه یافت. اشغالگران از همان تاریخ تاکنون تلاش می‌کنند تا ترکیب جمعیتی این شهر را به سود خود تغییر دهند تا اکثریت در این شهر با یهودیان باشد و خیال آنان درباره پایتخت آینده دولتشان نیز آسوده شود. آنان در راستای تحقق چنین هدفی در سال ۱۹۷۳ قانونی را وضع کردند و به تصویب رساندند که به موجب آن جمعیت فلسطینیان ساکن این شهر می‌بایست به ۲۲ درصد محدود شود، ولی تاکنون هرگز نتوانسته‌اند به این هدف

خود دست یابند. اکنون جمعیت فلسطینیان ساکن این شهر به ۳۵ درصد می‌رسد و بنا به برآورد خود اشغالگران انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۰ به ۴۰ درصد نیز برسد . بنابراین تعدیل توازن جمعیتی قدس نیز در راس اولویت‌های اشغالگران قرار دارد و بیش تر طرح‌ها و برنامه ریزی‌های شهرداری‌ها نیز در این زمینه است. اشغالگران اکنون در راستای تعدیل جمعیت و برقراری توازن در این زمینه در چهار محور فعال شده اند:

۱- شدت بخشیدن به شهرک سازی و اسکان یهودیان؛ اکنون با توجه به مساحت جدیدی که داخل دیوار حایل در قدس به اشغال صهیونیست‌ها درآمده است، ۶۹ شهرک در مساحتی بالغ بر ۱۶۳ کیلومتر مربع وجود دارد و حدود ۲۷۰ هزار شهرک نشین در آن‌ها ساکن هستند.

۲- تلاش و تبلیغ در جهت قابل سکونت نشان دادن این شهر و مسکونی بودن آن برای یهودیان

شهر قدس شهری به شمار می‌رود که یهودیان ساکن این شهر را پیوسته از خود می‌راند. از سال ۱۹۸۰ تا سال ۲۰۰۵ یکصد و پنج هزار شهرک نشین یهودی از این شهر مهاجرت معکوس داشته‌اند و به جاهای دیگری رفته اند. دولت اشغالگر صهیونیستی برای مقابله با چنین امری در تاریخ ۲۰۰۷/۸/۷ طرحی را به ارزش ۲۰۰ میلیون دلار به تصویب رساند تا از طریق آن بتواند، یهودیان ساکن مناطق دیگر را به این شهر منتقل سازد و آنان را به زندگی در این شهر تشویق و قانع کند.

۳- دیوار حایل

اولین هدف ساخت دیوار حایل در شهر قدس ضمیمه کردن بیش ترین مساحت ممکن از زمین‌های فلسطینیان به محدوده شهرداری این شهر بود تا بتوانند از این طریق بیش ترین تعداد ممکن ساکنان اصلی این شهر را آواره سازند و از آن برانند. با وجود این که ساکنان قدس تصمیم گرفتند با این طرح روپارویی کنند، ولی باز با تکمیل شدن ۹۰ درصد دیوار حایل، صهیونیست‌ها توانستند بیش از ۱۵۴ هزار تن از ساکنان این شهر را از آن آواره سازند و بیش از ۱۶۳ کیلومتر مربع از سرزمین‌های فلسطینیان را مصادره کنند.

۴- کوچاندن ساکنان فلسطینی شهر قدس

نتایج اعمال این شیوه در جهت ایجاد تعادل جمعیتی محدود بوده و دستاورد ناچیزی داشته است زیرا اجرای چنین طرحی بسیار دشوار می‌باشد و مشکلات سیاسی زیادی را به وجود می‌آورد و به همین دلیل اشغالگران بجز در موارد نادر در سطح وسیع و گسترده‌ای به این طرح روی نیاوردند، ولی امروزه در چارچوب تلاش‌های بی ثمر خود برای تعدیل جمعیت و قبل از وخیم‌تر شدن اوضاع به عنوان یک روش کارساز و مورد اعتماد بیش‌تر به آن تمایل نشان می‌دهند. اشغالگران به دو شیوه اصلی، ساکنان شهر قدس را وادار به کوچ از این شهر می‌کنند:

اول: از طریق ابطال و سلب کارت‌های اقامت دایم که به کارت‌های آبی معروفند.

دوم: وادار کردن ساکنان این شهر به کوچ دسته جمعی.

ضرب المثل «چراغی که به خانه رواست به مسجد حرام است» اگر چه ممکن است در شرایط مقتضی استفاده داشته باشد اما این جمله، متأسفانه علیرغم آموزه‌های انسانی اسلام مورد سوء استفادهٔ افرادی قرار می‌گیرد که مایلند اندازهٔ خانهٔ خود را جهت جذب منافع کوتاه‌مدت خود هر مقدار که در توان دارند کوچک‌تر در نظر بگیرند.

اما به راستی آیا جز این است که در منطق اسلام، همه مسلمان یک امت‌اند و مگر نه اینکه حمایت از امت واحد اسلامی در اصل یازدهم قانون اساسی تاکید شده است؟ آیا آنها که از «منافع ملی» سخن می‌گویند و به دنبال ایدئولوژیٔ زدایی از سیاست خارجی جمهوری اسلامی هستند، اصل یکصد و پنجاه و چهارم قانون اساسی را که میثاق ملت ایران است، نخوانده‌اند که «جمهوری اسلامی از مبارزه حق طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین در هر نقطه از جهان حمایت می‌کند.» آیا تعریف «منافع ملی» در جمهوری اسلامی تنها مفهومی مادی است و یا مفهومی برگرفته از مبانی عمیق انسانی و اسلامی؟

سوال این است که اصولاً مرزها چه اعتباری دارند؟ وقتی که مفهوم برادری در عصر تو با برادری در عصر نوه‌ات، تغییر کرده، وقتی دیگر بحرینی «برادر» حساب نمی‌شود بلکه یک عرب خارجی نامیده می‌شود، و افغانی آوارهٔ کشور خارجی محسوب می‌شود و اعتراض‌ها بلند است که اصلاً ما چرا «فرصت‌های شغلی» را به «خارجی‌ها» می‌دهیم، ، پس اصولاً در دایرهٔ معرفت و مهربانی و شرافت آدمی، مرزها، چه جایی دارند؟

من اگر افغانی بودم از این بی‌معرفتی و دنائت ناسیونالیسم ایرانی، متنفر می‌شدم. آیا ناسیونالیسم، آفت انسانیت نیست؟

آیا مشکل فلسطین و لبنان از نوع مشابه با مشکل ایرانیان فقیر می‌باشد؟.مسئله کمک به فلسطین و لبنان موضوع کمک به فقیر نیست که ما بگوییم چرا در حالی که در ایران فقیر داریم باید برویم به فقرای دیگران کمک کنیم.موضوع کمک به فلسطین کمک به مظلوم در برابر ظالم است نه فقیر.موضوع این است که عده‌ای در حال ظلم به عده‌ای دیگر هستند.در واقع چنین ضرب المثلی به هیچ وجه در اینجا واجد کاربرد نیست چرا که در این مثل مشکل خانه و مسجد از یک جنس است که این مشکل نداشتن چراغ است اما در مسئله کمک به فلسطین و فقرای ایران مسئله این است که عده‌ای در ایران فقیر هستند ولی در فلسطین عده‌ای تحت ظلم هستند.

از نگاه ما حیات موقت روی زمین، آزمایشی است برای حیات دائم در آخرت، حیات روی زمین، آزمایشی برای انسان‌های دارای اختیار است برای دسته بندی آدم از ناآدم . «ایران» و «مرز گریه‌سان» و غیره، هیچ تاثیری در این روند ندارند مگر آن که پیوندی مشخص با مفاهیم اصیل توحیدی داشته باشند. این مفهومی است که تا درک نشود، موضوع خانه و مسجد را نیز حل نخواهد کرد، زیرا یک مسلمان، جهان وطنی است، و هیچ مرزی نمی‌تواند وی را و حضور انسانی وی را محدود کند، مخصوصاً مرزهای کنونی ایران که یک موضوع حداقلی است. آدم، خلیفهٔ الله بر روی زمین است، دقت کنید «بر روی زمین» و نه فقط «بر روی ایران»، در اینجا باز هم انتساب «خانه» برای یک مسلمان با مشکل مواجه می‌شود. زیرا خانهٔ یک مسلمان همان جهان است، نه توافقات ترکمنچای و گلستان و پاریس و هرات یا حتی سازمان ملل متحد.

این خلصت «جهان وطنی» تحت دایرهٔ دفاعی و اخلاقی خاص و برنامه ریزی شده‌ای، طبق قرآن و سیره تعریف شده است که به آن «امت اسلامی» گویند، امت اسلامی، کشوری جهانی است که از قلب‌های مسلمانان تشکیل شده. مسلمان، پیش از هر چیزی تبعهٔ این کشور است و این یک فرمان بدون منازع و بی‌شک قرآنی،اسلامی است که اگر کسی به آن تن ندهد، باید در مسلمانی خود شک کند و در محضر الهی پاسخگوی رفتار خود باشد.

مسلمانان مسلمانی کجا رفت؟

پادش به‌خیر کاروان آسیایی